

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی کاربری نظریه روایت شناسی ژنت در مقالات مجلات گروه های زبان و ادبیات عربی (مورد مطالعه: تحلیل انتقادی ۱۸ مقاله)

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 19، شماره 67 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

علی سلیمی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، ایران، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

کاربست نظریه های علمی حوزه زبان شناسی و روایت شناسی، در سالیان گذشته، جانی تازه به متون ادبی بخشیده و در این میان، نظریه زمان «ژرار ژنت» کاربردی گسترده تر داشته است. این پژوهش می کوشد با رویکردی انتقادی و روش تحلیل محتوا، «نتیجه گیری های» ۱۸ مقاله منتشر شده در ۶ مجله تخصصی زبان و ادبیات عربی کشور را از منظر کاربری این نظریه، بررسی نماید، زیرا به باور نگارنده «نتیجه گیری های» مقالات، حاصل اندیشه نویسندگان و بیان کوتاهی از محتوای کل مقاله است، به طوری که داوری درباره آن ها به منزله داوری درباره اصل مقاله شمرده خواهد شد. پرسش اصلی پژوهش آن است که این مقالات، شگردهای کاربرد زمان در نظریه روایت شناسی ژنت را چگونه و به چه میزان به مضمون رمان مرتبط ساخته اند؟ نتایج به دست آمده، نشان می دهد که بیشتر آن ها، نظریه زمان ژنت را به شکل ظاهری به کار گرفته اند، به گونه ای که برخی از آن ها صرفاً به گزارش هایی از حضور صوری این نظریه و مولفه های آن: (ترتیب، تداوم، پرش زمانی، کانون شدگی، استرجاع و استباق) بسنده کرده اند، اما مسئله اصلی یعنی میزان معناداری کاربری این تکنیک های روایت شناسی در خلق و برجسته سازی درون مایه رمان که اهمیت بسیار دارد و جوهره اصلی این نظریه است، در بیشتر این مقالات مغفول مانده است.

کلمات کلیدی:

ژرار ژنت، شگردهای زمان داستانی، تحلیل انتقادی، مجلات عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795090>

